

ikke siges at være imod Loven. Dette er imidlertid selvfølgelig en Bemærkning, der ikke gaaer imod Hovedsagen i nærværende Tilfælde, og jeg skal nu ganske overlade til det ærede Thing, hvorvidt det maatte finde det rigtigt at omgjøre sin Beslutning fra 2den Behandling. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 10 og Nr. 12, som Forslagsstillernes Ordfører (N. Hansen) har udviklet saa vidtløftig, vil jeg bemærke, at det ikke forekommer mig, at det ærede Mindretal har imødegaaet adskillige af de Indvendinger, der ere blevne gjorte. Der er for det Første den Indvending, at man navnlig aldeles ikke ved Forslaget under Nr. 10 kan afgjøre noget Principspørgsmaal, idet Sagen kun dreier sig om, hvorvidt den omhandlede Sandflugtscommissariat nu skal stilles mindre fordeelagtig, end han vilde være bleven stillet, hvis han var gaaet af ifjor. Vi vedtoges ifjor, hvorledes de Sandflugtscommissariater, der ikke længere kunde tjene efter den nye Lov, skulde behandles; men den Mand, om hvem der nu er Tale, troede endnu at have Kræfter til at blive længere i Tjenesten. Han blev da et Aar i den; men da søgte han, at han ikke længer havde Kræfter dertil og bad nu om Afsted. Derfor som han var gaaet af ifjor, havde han rimeligvis faaet idetmindste det Samme, som Indenrigsministeren nu har foreslaaet; men, dersom de ærede Medlemmers Forslag vedtages, faaer han 100 Rd. mindre, og det er det, der er forekommet os Andre at være ubilligt; thi vi ville, at det ikke skal komme denne Mand til Skade, at han har forsøgt endnu et Aar at tjene Staten. Det har været denne Hovedbetragtning, som i den Henseende har været gjort gjældende, foruden de almindelige Betragtninger, som ved forrige Behandling bleve anførte. At det ærede Medlem ikke kan faae noget Principspørgsmaal afgjort ved denne Sag, tror jeg er fuldkommen klart, thi der er hverken ved dette Forslag eller ved Forslaget under Nr. 12 Tale om noget nyt Princip, eller om, at man vil see skarpt paa de Understøttelser, der forlanges. Det have vi altid gjort, og vilde vi fremdeles gjøre; men vi have fundet, at der i nærværende Tilfælde er Anledning til at gjøre Billighedshensyn gjæl-

dende. — Endnu skal jeg tillade mig at henstille, om vi ikke ved saadanne smaa Spørgsmaal skulde blive enige om at lade det berede ved een Afstemning; thi det synes mig virkelig at være en urigtig Opfattelse af vore Forhandlinger over Finantsloven, at man med Hensyn mindre vigtige Sager og ringe Summer to Gange vil forsøge at fremkalde en Debat. Denne Sag blev udførlig og meget udtømmende debatteret ved anden Behandling; vi stemte da derom, vi vidste Alle, hvad vi stemte over, og det synes mig urigtigt at forsøge en Gjentakelse angaaende en saadan Post. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 11, kan jeg ikke sige Noget til, hvad der allerede er sagt. Det forekommer mig at være en Betragtning af Vigtighed, at Thinget for saa kort Tid siden har bestemt, at denne Control skulde finde Sted, og der har ikke siden den Tid været tilstrækkelig Anledning til at faae en virkelig omfangsrig Erfaring med Hensyn til, hvad der er det Rette; derfor synes det mig, at den hollærende Indenrigsminister har Ret, naar han siger: Lad os prøve det endnu i et Aar; vi kunne imidlertid indhente de nødvendige Oplysninger for at faae en alsidig Erfaring frem og derefter tage Beslutning om, hvorvidt vi skulde beholde denne Control i længere Tid eller ikke. Dette synes mig at være en hensigtsmæssig Maade at tage Sagen paa, og det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere maatte kunne vise den Smøbekommen, at de, da det Hele dog kun har bestaaet i eet eller 2 Aar, kunde gaae ind paa at give endnu et Aars Prøvetid, for at man kunde see, hvorledes Forholdet muligt vilde arte sig, og hvorledes det vilde stille sig i de Districter, her er Tale om.

N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

N. Hansen: Naar den ærede Ordfører syntes at rette en Behreidelse mod os, der have stillet Forslagene under Nr. 10 og 12, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, hvad